

คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ที่ กจ. 3 /2560

เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของ

กรรมการและผู้บริหารของบริษัท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 14 มาตรา 89/3 และมาตรา 89/6 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2551 คณะกรรมการ ก.ล.ต. ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิก

(1) ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กจ. 8/2553 เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของกรรมการและผู้บริหารของบริษัท ลงวันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2553

(2) ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กจ. 3/2559 เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของกรรมการและผู้บริหารของบริษัท (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2559

ข้อ 2 ในประกาศนี้

คำว่า “บริษัท” “บริษัทย่อย” และ “ผู้บริหาร” ให้มีความหมายเช่นเดียวกับบทนิยามของคำดังกล่าวที่กำหนดไว้ตามหมวด 3/1 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า กิจการที่ประกอบธุรกิจดังต่อไปนี้

- (1) ธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุน ธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์
- (2) ธุรกิจหลักทรัพย์
- (3) ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
- (4) ธุรกิจประกันภัย
- (5) ธุรกิจสถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น

“กระบวนการพิจารณาในชั้นศาล” หมายความว่า การดำเนินการในชั้นศาลไม่ว่าการดำเนินการนั้นจะเป็นการกระทำโดยคู่ความฝ่ายใดทำต่อศาลหรือต่อคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือศาลกระทำต่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือต่อทุกฝ่าย ตั้งแต่วันที่มีการยื่นคำฟ้องต่อศาลจนถึงวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

ข้อ 3 การขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารจัดการกิจการ
ที่มีมหาชนเป็นผู้ถือหุ้น มี 3 กรณีดังต่อไปนี้

(1) กรณีมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจที่ใช้บังคับทั่วไป ซึ่งมีรายละเอียดตามข้อ 4

(2) กรณีมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจ เนื่องจากมีพฤติกรรมซึ่งมีลักษณะเป็น
การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ พ.ศ. 2535 ก่อนการแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2559 ซึ่งมีรายละเอียด
ตามข้อ 5 ข้อ 6 และข้อ 7

(3) กรณีมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจอยู่แล้วก่อนประกาศนี้ใช้บังคับ ซึ่งมีรายละเอียด
ตามข้อ 8

ข้อ 4 บุคคลที่มีลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นผู้ที่มีลักษณะขาด
ความน่าไว้วางใจ

(1) เป็นบุคคลล้มละลาย เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ

(2) เป็นบุคคลที่ไม่สามารถดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจ
ในการจัดการ หรือที่ปรึกษาของสถาบันการเงิน เนื่องจากมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายเกี่ยวกับการ
การกำกับดูแลสถาบันการเงิน ไม่ว่าจะตามกฎหมายไทยหรือกฎหมายต่างประเทศ และอยู่ระหว่างเวลา
ที่ยังไม่สามารถกลับมาเป็นกรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือที่ปรึกษาของสถาบัน
การเงินได้อีก ทั้งนี้ เฉพาะลักษณะต้องห้ามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) การทุจริตต่อหน้าที่ หรือทุจริต หลอกลวง หรือน้อยใจเกี่ยวกับทรัพย์สิน

(ข) การบริหารงานที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายหรือไม่เป็นไปตามคำสั่งของ
หน่วยงานกำกับดูแล หรือบริหารงานหรือจัดการงานที่ไม่เหมาะสม

(ค) การกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย หรือการกระทำที่ไม่เป็นธรรมหรือ
เป็นการเอาเปรียบ

(3) เป็นบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง
ดังต่อไปนี้ ไม่ว่าจะศาลจะมีคำพิพากษาให้รอการลงโทษหรือไม่ และพ้นโทษจำคุกหรือพ้นจากการรอ
ลงโทษมาแล้วไม่ถึง 3 ปี

(ก) ความผิดตามมาตรา 281/2 วรรคสอง มาตรา 289 ประกอบกับมาตรา 90
(เฉพาะที่มีลักษณะเข้าข่ายเป็นการฉ้อโกงประชาชน) หรือมาตรา 306 ถึงมาตรา 315 แห่งพระราชบัญญัติ
หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

(ข) ความผิดตามมาตรา 92 ถึงมาตรา 100 มาตรา 125 ประกอบกับมาตรา 16 (เฉพาะที่มีลักษณะเข้าข่ายเป็นการฉ้อโกงประชาชน) หรือมาตรา 145 ถึงมาตรา 150 แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546

(4) เป็นบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดอาญาแผ่นดินเกี่ยวกับการบริหารงานที่มีลักษณะหลอกลวง ฉ้อโกง หรือทุจริตเกี่ยวกับทรัพย์สิน ไม่ว่าศาลจะมีคำพิพากษาให้รอกการลงโทษหรือไม่ และพ้นโทษจำคุกหรือพ้นจากการรอลงโทษมาแล้วไม่ถึง 3 ปี

(5) เป็นผู้ที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือกฎหมายอื่นในลักษณะเดียวกัน และยังไม่พ้น 3 ปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

(6) เป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมซึ่งมีลักษณะเป็นการกระทำความผิดตาม (3) อันเป็นเหตุให้สำนักงานมีหนังสือกล่าวโทษบุคคลนั้นต่อพนักงานสอบสวน และอยู่ในกระบวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน กระบวนการพิจารณาและการดำเนินการฟ้องคดีของพนักงานอัยการ หรือกระบวนการพิจารณาในชั้นศาล

การกล่าวโทษของสำนักงานตามวรรคหนึ่งจะต้องผ่านกระบวนการสอบทานการพิจารณาตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ก.ล.ต.

ข้อ 5 บุคคลที่มีพฤติกรรมซึ่งมีลักษณะเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา 238 มาตรา 240 ถึงมาตรา 243 มาตรา 281/2 วรรคหนึ่ง และมาตรา 281/10 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติและตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2559 จนเป็นเหตุให้เกิดกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นผู้ที่มีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจ

(1) ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในความผิดที่บุคคลอื่นซึ่งมิใช่สำนักงานเป็นผู้กล่าวหาหรือดำเนินคดี

(2) คณะกรรมการพิจารณามาตรการลงโทษทางแพ่งเห็นควรให้นำมาตรการลงโทษปรับทางแพ่งมาใช้บังคับกับบุคคลดังกล่าว โดยมีการแจ้งเป็นหนังสือ

(3) สำนักงานกล่าวโทษบุคคลดังกล่าวต่อพนักงานสอบสวน

ข้อ 6 การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 89/4 หรือมาตรา 89/6 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 เนื่องจากการมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจตามข้อ 5 ให้มีผลตามระยะเวลาดังต่อไปนี้

(1) กรณีศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตามข้อ 5(1) ให้เริ่มพ้นจากตำแหน่งเมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะศาลจะมีคำพิพากษาให้รอการลงโทษหรือไม่ และมีผลไปจนกว่าจะพ้นโทษจำคุกหรือพ้นจากการรอลงโทษมาแล้ว 3 ปี

(2) กรณีคณะกรรมการพิจารณามาตรการลงโทษทางแพ่งเห็นควรให้นำมาตรการลงโทษปรับทางแพ่งมาใช้บังคับตามข้อ 5(2) ให้เริ่มพ้นจากตำแหน่งเมื่อมีการแจ้งเป็นหนังสือถึงกรณีดังกล่าว และมีผลไปจนกว่าจะพ้นระยะเวลาที่สำนักงานกำหนดซึ่งต้องไม่เกินกว่า 3 ปี

ในการกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานนำปัจจัยตามที่กำหนดในข้อ 7 มาประกอบการพิจารณา

(3) กรณีสำนักงานกล่าวโทษบุคคลนั้นต่อพนักงานสอบสวนตามข้อ 5(3) ให้เริ่มพ้นจากตำแหน่งเมื่อสำนักงานมีหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน และมีผลไปจนกว่าจะเข้ากรณีใดกรณีหนึ่งดังนี้

(ก) พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือเมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง

(ข) พ้นโทษจำคุกหรือพ้นจากการรอลงโทษมาแล้ว 3 ปี

การกล่าวโทษของสำนักงานตามวรรคหนึ่งจะต้องผ่านกระบวนการสอบทานการพิจารณาตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ก.ล.ต.

ข้อ 7 ในการกำหนดระยะเวลาการมีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจตามข้อ 6(2) ให้สำนักงานนำปัจจัยดังต่อไปนี้มาประกอบการพิจารณา

(1) บทบาทความเกี่ยวข้อง และพฤติกรรมของบุคคลที่ถูกพิจารณา

(2) การลงโทษที่บุคคลนั้นได้รับไปแล้ว

(3) ผลกระทบหรือความเสียหายต่อบริษัทหรือผู้ถือหุ้นโดยรวม หรือผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมที่พิจารณา

(4) การแก้ไขหรือการดำเนินการอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อบริษัท ผู้ถือหุ้นโดยรวม หรือตลาดทุนโดยรวม เพื่อแก้ไข เยียวยา หรือป้องกันมิให้เกิดข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมทำนองเดียวกันนั้นซ้ำอีก

(5) พฤติกรรมอื่นของผู้ถูกพิจารณาที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานหรือขัดขวางการปฏิบัติงานของสำนักงาน

(6) ประวัติหรือพฤติกรรมในอดีตอื่นใดที่แสดงถึงความไม่เหมาะสมที่จะเป็นกรรมการหรือผู้บริหารของบริษัท

ข้อ 8 บุคคลใดถูกเปรียบเทียบความผิดหรือถูกสำนักงานกล่าวโทษเป็นหนังสือต่อพนักงานสอบสวนซึ่งเป็นเหตุให้มีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กจ. 8/2553 เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของกรรมการและผู้บริหารของบริษัท ลงวันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2553 บุคคลนั้นยังคงเป็นผู้ที่มีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจตามประกาศนี้ โดยบุคคลดังกล่าวยังคงต้องพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 89/4 หรือมาตรา 89/6 แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดเวลาหรือเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในประกาศดังกล่าว

ข้อ 9 ในกรณีที่ประกาศฉบับอื่นใดอ้างอิงประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กจ. 8/2553 เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของกรรมการและผู้บริหารของบริษัท ลงวันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2553 หรือประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของกรรมการและผู้บริหารของบริษัท ให้การอ้างอิงดังกล่าวหมายถึงการอ้างอิงประกาศฉบับนี้

ข้อ 10 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2560

(นายวรวิทย์ จำปรัตน์)

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์